

לכל מכותבינו היקרים,

רצ"ב הקונטרס 'לפני השם תטהרו' על עבודת יוה"כ עם מעט הוספות חדשות, והעיקריים שבהם ביאור מעלת עשיית לענין איכות התשובה [עמ' 11], וביאור תוכן אמירת האשמונו בגדנו [עמ' 14].

עוד ברצ"ב מאמר חדש 'מצות אהבת השם' המבאר את הדרך להשגתה **לכל אדם**, ומשמעות מיוחדת יש למצוה זו בעשיית, שמלבד שמ"ע זו היא "מהמעלות העליונות שבעבורם נברא האדם" [לשון רבינו יונה בשע"ת הו"ד במאמר ע"ש], עוד יש בה השלמת איכות התשובה כמ"ש חז"ל [יומא פו:]: שהשב מיראה זדונות נעשות לו כשגגות והיינו שהגם שסר ענשו נשאר מ"מ רושם החטא ואילו השב מאהבה זדונות נעשות לו כזכויות שמלבד שמתכפר לו לגמרי אף נוספת לו זכות המ"ע של תשובה¹,

וראה עוד בכוכבי אור [מהד' תשל"ד עמ' קמז בשם רבי איצלה בלזר זצ"ל] שגם מצות אהבת השם יש לה קיום באופן חלקי והואיל וההבדל בין תשובה מיראה לבין תשובה מאהבה הוא כ"כ גדול הרי כדאי לעמול ולהשתדל שהתעוררותו לתשובה תבוא מתוך חלקי רגשי הכרת הטוב לקב"ה שהם חלקי אהבת השם, וכפי אותה מידה של אהבה ששיג כך יזכה לנעשות לו כזכויות עכתי"ד.

ובודאי שהזוכה לקיים מצוה זו בעשיית מלבד מה שבכוחה להכריע את הכף לזכות [הן מצד ריבוי אפשרות קיומה "שכל זמן וכל רגע שיחשוב בה מקיים מ"ע" (לשון החינוך, העתיקהו החיי אדם והביה"ל סי' א), והן מצד חשיבות איכותה כמבואר לקמן במאמר], עוד היא מעלה מאוד את דרגת התשובה שעושה.

בברכת גמר חתימה טובה

המו"ל

נ.ב.

המאמר בחלקו הראשון [גדרי המצוה עמ' 5-1] נכתב באופן המתאים יותר למעיינים, ואילו חלקו השני [דרכי קיום המצוה למעשה עמ' 10-6] נכתב באופן השווה לכל נפש. ניתן ללמוד כל חלק בפני עצמו.

¹ כן ביארו הר"ן [דרוש השישי] והפמ"ג [תיבת גומא] והח"ח [חתימת הספר סופ"א] ועוד, ויש עוד ביאור שהעוון עצמו נהפך לזכות ואכמ"ל.